

til den gældende retstilstand. Jeg er sikker på, at bilaget vil være en god hjælp for de kommunalt ansatte, der skal administrere loven, når vi får den vedtaget her i Tinget.

Lovforslaget indebærer en forbedret beskyttelse for den borger, der ønsker beskyttelse mod videregivelse af oplysninger fra CPR. Der er således mulighed for navne- og adressebeskyttelse.

CPR er et nyttigt værktøj for alle offentlige myndigheder. Derfor indeholder lovforslaget også mange bureaukratiske regler for – som sagt – at undgå misbrug. Rigtige eller forkerte adresser kan betyde rigtig mange penge for en enkelt kommune eller et amt. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi fra Folketinget side understreger, at vi ikke tolererer misbrug af CPR-numre. Alle offentligt ansatte på alle pladser skal vide at omgås CPR-numre på betryggende vis og huske på deres tavshedspligt.

Med de korte bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget og anbefale, at vi giver det en grundig og hurtig udvalgsbehandling.

Harald Kjøller (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Vi kan i Venstre ikke være uenige med ministeren i, at den gamle folkeregistreringslov af 1968 erstattes af en ny og tidssvarende lov, hvor det overvejende er loven frem for ministerbemyndigelser og bekendtgørelser, der klargør reglerne.

Umiddelbart kan jeg heller ikke se de store knaster i lovforslaget, men vil gerne understrege, at vi vil se lovforslaget i tæt parløb med justitsministerens lovforslag nr. L 44, forslag til lov om behandling af personoplysninger.

For os er det afgørende, at forløbet bliver et parløb mellem disse to lovforslag, og hvis ministeren og udvalget er indstillet på det, så tror jeg godt, jeg tør sige, at Venstre er overvejende positivt indstillet over for forslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi på borgers side og ønsker borgeren beskyttet mod utidlig snagen i personlige forhold fra såvel offentlige myndigheder som private. Derfor er vi som udgangspunkt kritiske over for dette forslag, og vi skal under arbejdet med lovforslaget høre gode og slagkraftige argumenter, før vores

kritiske holdning eventuelt kan ændres til en positiv holdning.

Forslaget er meget omfattende. Det er heller ikke særlig let at få fuldstændig overblik over det, og derfor tror jeg, at behandlingen i udvalget vil kræve ganske megen tid, og jeg forudser også, at der kan blive behov for en nøjere teknisk gennemgang, hvad jeg håber ministeren sammen med sine embedsmænd vil være os behjælpelige med.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at der er en meget tæt sammenhæng mellem dette forslag og forslaget fra justitsministeren om behandlingen af personoplysninger, som for tiden behandles i Retsudvalget. Sammenhængen må betyde, at L 9 fra indenrigsministeren, som vi behandler i dag, tidligst kan vedtages samtidig med forslaget fra justitsministeren.

Men nu et par positive bemærkninger om forslaget.

Vi synes, det er godt, at den gamle lov og de dertil hørende administrative retningslinjer bliver sammenskrivet til en helt ny lov. De forhold, som forslaget har til hensigt at regulere, er af så væsentlig betydning for den enkelte borger, at de bør være fastsat i lovform.

Vi er også positive over for de stramninger i forhold til gældende praksis, som forslaget lægger op til. Det gælder f.eks. begrænsningerne i kapitel 7 vedrørende beskyttelse af den borger, som ikke ønsker oplysningerne i CPR videregivet til andre.

Derimod er vi skeptiske over for den udvidede adgang for private til at benytte CPR-oplysninger. Det er de bestemmelser, der findes i forslagens kapitel 10. Vi er ikke overbevist om, at det er velbegrundet, at den kreds, som kan modtage udtræk fra CPR, skal udvides fra erhvervsvirksomheder til juridiske personer og herunder foreninger. Vi er ikke overbevist om, at det er velbegrundet, at kreditoplysningsbureauer skal have udvidet adgang. Vi er udmærket klar over, at der kan fremføres argumenter for en sådan udvidet adgang, men de skal hele tiden sammenholdes med borgernes helt legitime interesse i beskyttelse.

Hvor kompliceret det hele kan være, vil jeg godt illustrere med et eksempel. Det er sådan, som det fremgår af lovforslagets § 38, at statsanerkendte arbejdsløshedskasser kan modtage ajourførte navne og adresseoplysninger fra CPR. Det kan fagforeninger derimod ikke. Nu er det sådan, at det er udbredt praksis i Danmark, at der er samadministration mellem